

Pytačky

Scéna

Dva domčeky umiestnené na pôvabnom pozadí hôrnej zelene, jeden na pravej (Činkin) strane, druhý (Čimov) na ľavej strane javiska.

Postavy

■ Čimo	■ Činka	■ svat
■ matka Čima	■ matka Činky	■ niekoľko detí
■ otec Čima	■ otec Činky	(družina)

Družina:

(za veselého spevu a tanca príde na javisko)

Netoja,¹ netoja, ej zelená netoja,
ožeňte ma, mamko, ej, pokým o mňa stoja.
A vy mňa ožeňte, ej, kde by o mňa stáli,
kde by mi otec, mať, ej, naučenia dali.

Svat:

(Zabúcha na domček. Z domčeka vychádza Činkin otec, Činkina matka, ktorá vyzerá veľmi mrzuto, a hanblivá Činka.

Otec, matka sa zvitajú so svatom, privítajú družinu, starších usadia na zem. Svat si odkašle, slávnostne prerečie.)

Ja vám veru poviem hneď,
sotva ste nás usadili,
prečo sme sa toľkí zišli:
Dievča vaše pýtať prišli
tu pre Čima. –
Prosím hneď aj odpoveď.

Činkin otec:

Nuž, iného tu nezbyva,
áno, áno, tak to býva
odjakživa
a tak dobre bude veru,
ta dať dievku, kde ju berú.

Činkina matka:

Ale starký! – Čo to táraš?
Ešte šaty neozvára,
ani nemá, čo jej treba
pre príhody, pre nehody,
periny a činovať.²

Svat:

Také vystrojíme hody,
len ju dajte, nebudete banovať.

Činkin otec:

Trochu sa mi hlava krúti,
ani dievka nemá chuti –
a keby i ona rada,
hľa, ešte je veľmi mladá
k vydaju, –
nech si ešte počkajú...
A ľaľa, i mladý zať –
či ju môže vychovať?

Čimo:

Vážený môj milý sváko,
čo len to, veď bude dáko.
Len ju dajte nebudete banovať.

Činkin otec:

Nuž – no, mati, starká, kde si?
Veď je mladý – stvára besy,
vieš, vše čuť naň zlého dačo –
dať si dcéru za ledačo?

Činkina matka:

Prídu po ňu ešte iní
ku letu,
inakší ver' ešte ako tento tu.

Čimova matka:

Ale toto, toľkej hany,³
človek je až nahnevaný.
Srdce sa mi zlostou zažne,
starký prevrav!

1 rastlina

2 doma vyrobená tkanina napr. z ľanu

3 urážka, zneváženie

Čimov otec:

My sme vážne
prišli pýtať vašu dievku,
a tu hany na dolievku
sa nám iba dostane.
Podme, žena, i ty, synu.
Nájdeme ti krajšiu, inú
a vám dcéra starou dievkou ostane!
(Nazlostene odchádzajú.)

Činkin otec:

(ich pristavuje)
Ale, nie tak, milý kmochu,
dočkajteže ešte trochu,
čujte i vy našu mienku. –
Máte syna – ale čo?
Iba také ledačo.

Čimova matka:

A vy dievku cifrulienku.

Činkina matka:

Nič nerobil, čo je živý,
ani ženu neuživí.

Čimov otec:

Daj sa svete. – Zaveľa –
takú paniu z kaštieľa.

Činkina matka:

A váš, vari zo zlata?

Čimova matka:

Večne chodí strapatá!

Činkin otec:

Trhan, šklban, iba z misy!

Čimova matka:

Suknica jej večne visí!

Činkina matka:

Hlupák! Nevie prerieť slova!

Čimov otec:

A má oči ani sova!

Činkin otec:

A on nohy ani sane,
nech sa stane, čo sa stane,
našu dievku nedostane!

Činka:

(veľmi rozhodne)
Nech je šklban, nech je, nech
a vám všetkým na posmech.
Vás je veľa – on je sám.
Ja ho predsa rada mám!

Svat:

To je slovo!...

Všetci:

Ichuchá!...

Činkin otec:

To je múdra mladucha!

Zbor:

Ichuchá, ichuchá,
to je múdra mladucha!

Čimov otec:

Keď je už tak, nuž veru
nedbám, nech sa poberú.

Zbor:

Ichuchá, ichuchá,
to je múdra mladucha!

(Hudci zahudú

*a rozradostený sprievod
dá sa do tanca.)*